

Galvestonská záplava

Asonance

Dmi Gmi Dmi Gmi

1. Byl temný podzimní večer a mraky zhasily den,

Dmi Gmi B Dmi

když na město padl těžký déšť a bušil do oken,

Gmi Dmi Gmi

byl večer sedmého září, když se od moře vítr zdvih'

Dmi Gmi B Dmi

a oči spících otevřel, strach a hrůza byla v nich.

Dmi F Dmi

R: Bouře nesla zkázu dál, bouře nesla zkázu dál to ráno,

B Dmi

bouře nesla zkázu dál a s ní se vítr na město hnal.

2. To ráno se loučili muži jen s obavou od svých žen

s nadějí, že snad se vrátí zpět, ta však marná byla jen,

to ráno, když líbali ženy, ještě skrývala bouře svou moc,

když naposled děti své objali pod nebem černým jak noc.

R:

3. Bylo ráno osmého září, když bouře začala řvát

a bezmocní lidé ve svých ulicích o svůj život začli se rvát,

ale bouře už drtila město a střechy domů byly pryč

a příliv hnal moře stále blíž, vítr šlehal vlny jak bič.

R:

4. Byl večer osmého září, když se z bouře stal divoký rváč,

bylo slyšet jen výkřiky zoufalství, hukot vln a dětské pláč,

tenkrát jsem viděl zed' u Galvestonu, jak chce držet moře zpět,

ale mocný příliv a nápor vln jako hračku ji před sebou smet'.

R:

5. Já viděl bezmocné muže, jak s mořem chtěli se rvát,

avšak jediná vlna s krutým posměchem smetla ty, co se nechtěli
vzdát,

já slyšel ženy a starce, dřív než ve vlnách utonou,

jak prosí Boha ještě o pomoc, ten však odvrátil tvář svou.

R:

6. Kolem půlnoci hučící příliv sahal do výšky dvaceti stop

a bezmocní lidé v temných ulicích našli pod ním svůj mokrý hrob

a smrt, starý krutý mistr, když pak moře přestalo řvát,

přišla se městem procházet a na své dílo začla se smát.

R:

7. Když pak vítr ztich' příští ráno a moře kleslo na svůj břeh,

všichni živí vzhlédlí k nebesům s díky Bohu na svých rtech,

můžeš povídат o tom svým bratrům a přátelům vyprávět,

však ten příběh o hrůze v Galvestonu nikdy nelze vypovědět.

R: